

erne for seminarierne bør indeholde bestemmelser om, at bestyrelsen ved ansættelse og afskedigelse rådfører sig med skolelederen.

For så vidt angår husholdningsseminarierne samt børnehave- og fritidshjemsseminarierne, har undervisningsministeren udtalt, at han er indstillet på at tage nærmere stilling til, i hvilket omfang der efter de forskellige seminariestørrelser og forholdene i øvrigt må antages at være behov for — på samme måde som ved statsseminarierne og de tilsvarende private seminarier — at ansætte en administrativ inspektør, således at der i givet fald søges bevillingsmæssig tilslutning til ansættelse og vederlæggelse af administrative inspektører ved denne gruppe af seminarier. På tilsvarende måde vil man søge hjemmel til aflønning af anden administrativ bistand i fornødent omfang.

Undervisningsministeren har, for så vidt angår spørgsmålet om, fra hvilket tidspunkt et nyt seminarium kan modtage midler til driften, udtalt, at det er hensigten at stille de nødvendige midler til rådighed for de private seminarier månedsvis forud på samme måde som for statens seminarier, således at et nyoprettet seminarium kan komme til at fungere, så snart det er godkendt som seminarium og dets vedtægter, budget m. v. er godkendt af undervisningsministeren.

Undervisningsministeren har stillet nedenstående ændringsforslag, som er tiltrådt af udvalget. Herom henvises til de ledende bemærkninger.

Udvalget har behandlet det af socialdemokratiet den 16. oktober 1968 fremsatte forslag til folketingsbeslutning om bortfald af studieafgifter (F. XII), som den 7. november 1968 er henvist til behandling i udvalget. Efter fremsættelsen og behandlingen af nærværende lovforslag har ordføreren for forslagsstillerne, Karl Max Rasmussen, meddelt, at han agter at tage det nævnte forslag til folketingsbeslutning tilbage.

Et mindretal (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) beklager, at der ikke kan skabes flertal for, at undervisningsafgiften skal falde bort den 1. august 1969. De uddannelsessøgende havde med rette kunnet forvente, at det var sket, og mindretallet mener ikke, at

merudgiften er så afskrækkende, at der er grund til at vente til den 1. april 1970. Såvel førstebehandlingen af forslaget til folketingsbeslutningen den 7. november som førstebehandlingen af nærværende lovforslag skabte begrundede forventninger om, at forhandlingerne i udvalget ville have medført afgifternes bortfald pr. 1. august 1969. Mindretallet beklager, at der ikke har kunnet skabes enighed herom, men vil i øvrigt stemme for lovforslaget.

Herefter indstiller udvalget lovforslaget til vedtagelse med de af undervisningsministeren foreslåede ændringer.

Ændringsforslag.

Af undervisningsministeren, tiltrådt af udvalget:

Til § 1.

1) Efter stk. 1 tilføjes som nyt stykke:
„Stk. 2. Ledere og lærere ved de i stk. 1 omhandlede seminarier skal være medlemmer af „Pensionskassen af 1925 for de private eksamensskoler“, medmindre det over for undervisningsministeren godtgøres, at der på anden måde er sikret dem en passende pension. De nærmere regler om pensionskassens virksomhed fastsættes i en vedtægt for pensionskassen, der skal stadfæstes af undervisningsministeren og ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen. Der skal ved bestemmelse i vedtægten gives de private seminarier en passende repræsentation i kassens bestyrelse. Pensionskassen oppebærer tilskud fra statskassen efter nærmere i vedtægten fastsatte bestemmelser.“

Til § 4.

2) I stk. 3 efter „ophæves“ tilføjes: „bortset fra § 3, stk. 3 og 4.“

Bemærkninger.

Som begrundelse for ændringsforslagene skal anføres, at undervisningsministeriet efter fremsættelsen af forslaget til lov om statsstøtte til visse private seminarier er blevet opmærksom på, at for-